

De Ster

Kerstmis 1954

DE STER

VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

54e JAARGANG

Nr 12

Redacteur:

DONOVAN H. VAN DAM,
President der Nederl. Zending.

Assistente:

JEANNETTE I. JONGKEES

Vaste medewerkster:

ANN C. OKKER.

Zendingsfotograaf:

RINZE SCHIPPERS.

INHOUD: Blz.

Op dit Kerstfeest, door Pres. David O. McKay	355
Een gelukkig Kerstfeest en Nieuwjaar, door Pres. en Zuster Van Dam . . .	357
„Ziet, ik verkondig U grote blijdschap,” door W. v. d. Does	359
„Voor waar zeg ik U...”, door Elsie Chamberlain Carroll	361
Onze Zonnehoeck, door Zr. Ann. C. Okker	367
Felicitatie aan President Donovan H. Van Dam	371
Het is zaliger te geven dan te ontvangen, door J. I. Jongkees	372
't Is Kerstdag,	375
Kort nieuws der onderorganisaties . . .	376
Gebeurtenissen in de Zending	378
Najaarsconferenties	380
Herders, Hij is geboren	354

Administratie: Laan van Poot 292, Den Haag

*„De Ster” van de Kerk van Jezus Christus
van de Heiligen der Laatste Dagen
verschijnt eenmaal per maand.*

ABONNEMENTSPRIJS: f 1.25 PER KWARTAAL
GIRONUMMER 240615 - LAAN VAN POOT 292 - DEN HAAG

NADRIJK VAN DE IN DIT NUMMER
VOORKOMENDE CLICHE'S IS VERBODEN

op dit KERSTFEEST

EEN KERSTBOODSCHAP VAN

President David O. McKay

*

OP DIT KERSTFEEST zou ik graag enkele woorden van de sterkste getuigenissen uit de Heilige Schrift van de Goddelijkheid van de zending van JESUS CHRISTUS, willen citeren.

Petrus en Johannes waren de vorige dag een lamme man gepasseerd die van kinds af aan bij de Tempel gezeten had om aalmoezen te vragen van degenen, die de Tempel binnengingen om aldaar God te aanbidden. U herinnert zich wel, dat Petrus zijn smeekbeden met de volgende woorden beantwoordde:

„Zilver of goud heb ik niet, maar hetgeen ik heb, dat geef ik U; in den Naam van Jezus Christus, den Nazarener, sta op en wandel!” (Handelingen 3 : 6).

Later toen de Apostelen van de Heer Jezus Christus getuigenis aflegden van Zijn Goddelijkheid in Salomo's Voorhof, werden zij gevangen genomen en vast gehouden totdat zij voor het ge-

recht gebracht werden en dit is het wat Petrus zei, toen zij voor hun aanklagers stonden:

„Alzo wij heden gerechtelijk onderzocht worden over de weldaad aan een krank mensch geschied, waardoor hij gezond geworden is, zoo zij U allen kennelijk en het ganse volk Israëls, dat door de naam van Jezus Christus, den Nazarener, dien gij gekruisigd hebt, welken God van de dooden heeft opgewekt, door Hem zeg ik, staat deze hier voor U gezond.

Deze is de steen, die van U, de bouwlieden, veracht is, welke tot een hoofd des hoeks geworden is. En de zaligheid is in geen anderen; want er is ook onder den hemel geen andere Naam, die onder de menschen gegeven is, door welken wij moeten zalig worden.” (Handelingen 4 : 9-12).

Dit is mijn getuigenis aan Israël en de gehele wereld vandaag: „...er is geen andere Naam, die

onder de menschen gegeven is, door welken wij moeten zalig worden.”

En vandaag is het onze plicht Christus die gekruisigd werd te prediken en de wereld te verklaren, dat hij werkelijk de uiterste hoeksteen is, dat door Hem en alleen door gehoorzaamheid aan Zijn beginselen, die vrede, geluk en voorspoed in de wereld, waar wij allen naar verlangen en waar wij allen voor bidden, kunnen genieten.

De zending van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen is om de weg te bereiden voor de uiteindelijke vestiging van het Koninkrijk van God op aarde. Het levende hoofd daarvan is Christus. Het Evangelie is ons anker. Het Evangelie is de zekerste en veiligste leidraad voor de sterfelijke mens. Christus is het licht voor de mensheid. In dat licht ziet de mens zijn weg duidelijk en helder. Wanneer dat licht verworpen wordt, tast de ziel van de mens in het duister. Geen persoon, geen groep, geen natie kan werkelijk succes oogsten zonder hem te volgen.

Op dit Kerstfeest laat ik U dit getuigenis: dat er maar een naam onder de hemel gegeven is, waardoor de beginselen van rechtvaardigheid, vrede, tevredenheid en eeuwig leven onder de mensen

gevestigd ^{Kruisen} kan worden, en die Naam is JEZUS CHRISTUS, de Verlosser der wereld. Ik weet dat Hij onze Heiland is. Ik weet dat de wereld Hem zal moeten aannemen. Zij moeten vandaag of morgen zich voor Hem buigen, als de Koning der Koningen en Heer der Heren. Moge God ons helpen Hem getrouw te zijn, moge God ons helpen ons getuigenis aan de wereld uit te dragen door onze daden, door vriendelijkheid en liefde, door elkander en de wereld te dienen, dat wij mogen weten, dat Hij in deze laatste bedeling de waarheid geopenbaard heeft, dat God leeft, dat Zijn zoon de Verlosser van de wereld is en dat het Evangelie het Eeuwige Plan van Zaligheid is.

Moge de leden van de Kerk ieder jaar het Kerstfeest meer waarheidsgetrouw, reiner en edeler vieren dan het vorige, dat zij met vereende geest en harten de dag mogen bespoedigen, waarop de Here Zijn volk zal zegenen met vrede (Psalmen 29 : 11) en zij zullen hun banieren kunnen verheffen en vrede verkondigen tot aan de einden der aarde. (Leer en Verbonden 105 : 39). Moge Gods liefde in Uw harten wonen en in de harten van de mensen overal elders als zij tot Hem komen in gebed, nederigheid en lof op dit Kerstfeest.

Een gelukkig

Kerstfeest

en

Nieuwjaar

ALS wij zo de laatste dagen van 1954 geschiedenis zien worden en een ogenblik rusten om een blik in de toekomst te werpen, kunnen wij slechts dankbaar zijn voor iedere les die ons geleerd is en voor iedere zegening die ons geschonken is. De Kersttijd is een tijd van vreugde, dan danken wij onze Hemelse Vader, dat Hij ongeveer 20 eeuwen geleden Zijn eniggeboren Zoon naar de aarde gezonden heeft. De Heiland kwam om ons te verlossen en ons de weg te bereiden tot eeuwige zaligheid. Als wij al de geboden van de Heer bewaren, onze vaders en moeders eren en liefde voor onze medemensen hebben, zal er vrede op aarde zijn en in den mensen een Welbehagen.

Namens alle zendelingen die in de Nederlandse Zending werkzaam zijn, geven wij uiting aan

onze dankbaarheid voor de zegeningen van het afgelopen jaar. Wij zijn waarlijk dankbaar in Uw landje te mogen werken en hier de Kerk van Jezus Christus op aarde te vertegenwoordigen. Wij zullen met dierbare herinneringen aan onze vele vrienden, die wij hier gekregen hebben, aan de vele wonderbaarlijke ervaringen die wij opgedaan hebben en alle goede lessen die wij geleerd hebben, op dit jaar terug zien. Wij hopen tesamen met U, de beproevingen en onaangename dingen spoedig te vergeten en altijd alleen het goede in onze herinnering te bewaren. Wij zullen er naar streven met U vereend, gerechtigheid voor te staan, waarheid te prediken en onze pogingen er op te richten de wereld met de schoonheden en zegeningen van het Plan van Zaligheid bekend te maken.

Wij zien met verlangen en met hernieuwde moed de toekomst tegemoet. Het jaar 1955 zal een jaar van gestadige groei en voorspoed in alle gemeenten der zending zijn. Wij zullen het nieuwe jaar met een totaal van 90 voortreffelijke zendelingen die onder ons werkzaam zijn, beginnen. Hun werk wordt nu al reeds bekrond met een groeiend aantal vrienden en onderzoekers. Het is zeker dat bekering en doop zullen volgen. De verwachte inwijding van het nieuwe Kerkgebouw te Rotterdam zal ons op zijn minst de zegening geven van het bezoek van één van de algemene autoriteiten. De inwijding van de Tempel te Bern zal nog meer hoge Kerkbezoekers naar Europa brengen. De komst van het beroemde Tabernakel Koor zal de goede geest nog verhogen en de belangstelling van honderden vrienden trekken. Het zal een gebeurtenis zijn die nog lang in onze herinnering zal blijven voortleven. Maar groter dan al deze dingen

is de invloed van de getuigenissen van meer dan drieduizend leden aan familieleden, vrienden en vreemdelingen. „Laat Uw licht alzoo schijnen voor de menschen, dat zij uwe goede werken mogen zien, en uwen Vader, die in de Hemelen is, verheerlijken.”

Het is ons oprecht verlangen dat wij met de leden van de Kerk in deze landen getrouw mogen blijven en in het komende jaar waardig bevonden mogen worden actief aan de geschiedenis makende gebeurtenissen die plaats zullen vinden, deel te nemen.

Wij danken een ieder van U voor Uw geloof en steun die U gegeven heeft, zowel materieel als geestelijk voor het opbouwen van de zaak van gerechtigheid. Wij wensen U een Vrolijk Kerstmis en een Gelukkig en Voorspoedig Nieuwjaar.

Moge onze Hemelse Vader U altijd nabij zijn.

President en Zuster Van Dam.

„Ziet, ik verkondig U
grote blijdschap, die al den
volke wezen zal;“

Lukas 2 : 10

door W. v. d. Does

DEZE woorden die de engel sprak tot de herders van Bethlehem, zijn nu nog evenzeer van kracht als negentien en een halve eeuw geleden. Want, zoals de hemelse boodschapper zei, de blijde tijding die hij bracht, was tot het ganse mensdom gericht, tot de mensen van alle tijden. Reeds de Oude van Dagen, ons aller vader Adam, wist dat de Christus eens op aarde neer zou dalen. In het Oude Testament wordt door verschillende profeten de komst van de Zoon Gods voorspeld. De verlosser zelf heeft herhaaldelijk en in niet te miskennen bewoordingen getuigd, dat Hij op deze aarde heeft vertoefd met de vooropgezette bedoeling om alle mensen die ooit geboren werden zowel als hen die nog geboren zullen worden, te verlossen van al hun zonden.

De komst van Jezus Christus op aarde is zonder enige twijfel de allerbelangrijkste gebeurtenis die in de hele geschiedenis der mensheid heeft plaats gehad; alleen reeds hierom dat Hij, de Schepper aller dingen, zich verwaardigde om uit Zijn hemel neer te dalen

als de minste onder de mensen, hoewel Hij aller Heer en Schepper is, oneindig hoog verheven boven alle groten der aarde.

Van veel meer belang echter is het doel van Zijn komst in deze wereld, die door Hemzelf was gemaakt. Dat doel typeert de voor ons kleine stervelingen zo geheel onvatbare grootheid van Zijn wezen.

Hij kwam niet alleen om de mens te tonen hoe hij leven moet om eenmaal weer hemelse heerlijkheid deelachtig te kunnen worden, maar voornamelijk wilde Hij God's grote plan van zaligheid vervullen. Hij, God's eerstgeborene, des vaders innig geliefde zoon, had zich reeds voor de vorming dezer planeet vrijwillig aangeboden als het Lam dat geofferd moest worden, opdat met Zijn bloed de zonden der mensen, Zijn jongere broederen, schoon gewassen zouden kunnen worden. Zo was het eens bij hemels raadsbesluit overeen gekomen; en op geen enkele andere wijze zou de

met zonden verontreinigde mens zijn oorspronkelijke hemelse zuiverheid kunnen herwinnen; de smetteloze reinheid die noodzakelijk is om in de lichtende tegenwoordigheid van den Vader te kunnen vertoeven.

„Ziet, ik verkondig U grote blijdschap, namelijk dat U heden geboren is de Zaligmaker, welke is Christus de Heer.” Zo sprak God's boodschapper vele eeuwen geleden in het verre Palestina; maar deze vreugdevolle tijding was niet alleen bestemd voor de enkele eenvoudige herders die haar hoorden. De hemelse afgezant zei er duidelijk bij dat ze tot de gehele mensheid was gericht. Ook voor ons allen geldt zij. En het heden waarvan de engel sprak is een eeuwig heden. De Christus daalde neer op aarde en heeft zich geofferd voor het heil van alle, alle mensen. Hij leefde en stierf zowel voor Adam als voor al diens nakomelingen; ook voor ons allen en eveneens voor iedereen die na ons het levenslicht zal zien, tot het einde der wereld.

Een blijder boodschap werd nim-

mer op aarde verkondigd; nimmer heeft zulk een verheugende gebeurtenis plaats gehad als de verschijning van de levende Christus temidden der mensen. Het heeft zulke verstrekkende en zegenrijke gevolgen voor ieder van ons, dat wij iedere dag van ons leven eigenlijk zouden moeten jubelen en juichen, denkend aan de nimmer eindigende heerlijkheid die ons in het hiernamaals wacht, als wij slechts de voetsporen van onzen Heiland willen volgen.

Wij zijn hier echter om kennis op te doen van de stoffelijke wereld, maar nooit mogen wij daarbij vergeten dat het grote offer van Jezus Christus ons glorie in het hiernamaals verzekert. En vanzelfsprekend zullen wij vrijelijk feest mogen vieren als wij de dag herdenken waarop Hij, met dat doel, als onze gelijke, op aarde kwam wonen, in plaats van in de hemel, aan de zijde van Zijn Hemelse Vader. Doch laat onze vreugde daarbij uitsluitend zijn ingegeven door onze dankbaarheid voor het onnoemelijk vele dat Hij voor ons allen deed en leed.

„VOORWAAR ZEG IK U, VOOR ZOVEEL GIJ DIT EEN VAN DEZE MIJNE MINSTE BROEDEREN GEDAAN HEBT, ZO HEBT GIJ DAT MIJ GEDAAN”

DOOR ELSIE CHAMBERLAIN CARROLL

Rechter Thorne had al bijna besloten hoe het geval Butch Moran te beoordelen. Butch was inderdaad een ruwe jonge man, en de rechter vond het nu niet bepaald aangenaam dat hij een beslissing nemen moest. Toen hij het gerechtshof verliet, ontmoette hij Chuck, een kleine zwerver, die zonder enig tehuis was geweest totdat hij met Butch bevriend raakte. Nu hij met Chuck sprak en zag hoe zij beiden leefden, leerde hij een nieuwe betekenis van de eeuwenoude vraag „Ben ik mijn broeders hoeder?” Met een voor hem onbekend gevoel van warmte in zijn hart, passend voor de Kersttijd, haastte zich Rechter Thorne naar de gevangenis om Butch een verhoor af te nemen.

De ondernemer keek hem met nieuwsgierigheid aan. „Hij is degene die de auto van de jonge Gary Burke vernield heeft, niet waar? En hij heeft bijna Gary gedood.” „Ja, dat is hem.” „Hij is een keiharde kerel.” „Brengt U hem even naar het wachtlokaal?”

Binnen enkele minuten verscheen Butch, nors en uitdagend.

„Hallo, Butch,” zei de Rechter, in zijn gedachten naar woorden zoekend om de kloof tussen hen te overbruggen.

De jongen gromde wat half onhoorbaar en stond daar met gebalde vuisten. In de stilte die

volgde wierp hij een vluchtige blik naar de rechter. Weer dacht de man aan het hondje dat eens lang geleden zijn vriendje was.

„Ik heb zojuist een vriend van je gezien,” zei de rechter in de hoop, een gat te breken in die muur van wrok die de jongen tussen hen geplaatst had. „Ik heb geen vrienden.” „O, maar je hebt wel vrienden en zo getrouw als een ieder man zich maar wensen kan.” Misschien zou het woord **man** de muur doen afbrokkelen. Maar geen zichtbare verandering was merkbaar. „Je vriend wenst je een prettige Kerstmis.”

„Kerstmis? Wat is dat?”, smaalde Butch. „Ga zitten Butch. Laat ons over Chuck praten.” Het boze gezicht klaarde een beetje op en zijn onderzoekende ogen bestudeerde het gezicht van de rechter. „Hebt U Chuckie gezien?” vroeg hij.

Het verkleinwoordje Chuckie en de bezorgdheid in zijn stem trof het hart van de rechter. „Ja, ik heb hem gisteravond naar huis gebracht.”

Butch raakte opgewonden. „Hij heeft niets gedaan, Chuckie.”

„Chuckie doet nooit iets kwaads. Hij zit toch niet in moeilijkheden?”

De bezorgdheid klonk oprecht.

„Nee, nee, dat niet. Maar hij maakt zich bezorgd over je.” „Hij krijgt toch wel genoeg te eten?”

„Hij heeft vanavond geen honger Butch. Vertel mij het een en ander over Chuckie.” Er heerste absolute stilte. De ogen van de jongen staarden op de grond. Eindelijk zei hij. „Waarom?” „Ik zou graag meer willen weten. Hij is een fijne

jongen en hij adoreert je. Hoe kwam je er toe voor hem te gaan zorgen?”

Hij zei mij, dat je hem als broer geadopteerd hebt. Wil je me niet vertellen hoe dat gebeurd is?”

Weer stilte.

„Ik zou graag willen dat je iets voor Chuckie deed, nu je niet voor hem zorgen kunt. Ik stel belang in hem.”

Wel, ja, nou als het zo staat, kan ik wel wat vertellen. Ik kan niet naar hem uitkijken totdat ik vrij ben. Hoe lang laten zij mij hier zitten?”

„Laat ons over Chuckie praten. Hoe heb je hem gevonden, is hij familie van je?” „Nee, hij is geen echte familie. Wij zeggen maar dat wij broers zijn; ik vond hem ongeveer drie jaar geleden. Ik ging op een keer naar het zwerfverskamp en ik scharrelde daar wat rond, toen ik een snikkend geluid hoorde van onder een paar oude dekens onder een boom vandaan. Zo vond ik hem.”

„Hoe kwam hij daar eigenlijk terecht. Wie is hij? Waar zijn zijn familieleden. Is hij daar lang in dat kamp geweest?”

„Chuckie zei, dat zijn oom hem daar juist die dag gebracht had. Zij hadden hem in een vrachtauto verborgen. Zij vochten over hem. De andere zwerfers wilden geen kind in hun kamp hebben.”

„Waar is die oom nu? Kwam hij niet terug?”

„Ik hem hem nooit gezien. Chuckie vertelde mij zoveel als hij wist over hem, maar hij was maar vijf jaar oud, toen zij over hem vochten en hij was te bang om een

geluid te maken."

„En is hij nu al drie jaar je geadopteerde broer?"

„Ja." De jongen was aanmerkelijk onder het vertellen van het verhaal gekalmeerd.

„En nu jij, Butch. Waar zijn je ouders?"

„Die heb ik niet. Mijn moeder stierf, toen ik geboren werd en mijn vader is bij een mijnramp omgekomen toen ik zeven was."

„Wie zorgde toen voor je?"

„O, een man die in de mijn werkte, liet mij als hij niet dronken was bij hem thuis komen. Maar als hij dronken was, sloeg hij me; daarom ging ik er met nog een stelletje anderen vandoor, en kwamen wij ongeveer vier jaar geleden hier."

„Heb je nooit werk gehad? Hoe leef je?"

„Ik had een baan in een kruidenierswinkel, maar ik werd ontslagen. Ik had wat sinaasappelen en koekjes voor Chuckie gestolen, toen hij een keer van de muur gevallen was en zijn been bezeerd had."

„Ben je nooit voor hulp naar het Rode Kruis of naar de Kerk gegaan?"

„Natuurlijk niet!"

„Maar het is hun werk om degenen die hulp nodig hebben te helpen."

„Wij konden ons tot nu toe wel redden."

„Butch, ik wou dat je me vertellen wou, wat je de advocaten niet vertellen wou. Waarom vernielde jij Gary Burke's auto?"

De jongen verstijfde en hield zijn ogen op de grond gericht. Er

brandde haat in zijn ogen, toen hij eindelijk antwoordde.

„Toen hij mij een laag sujet en een vuile rat noemde en mij toeschreeuwde dat ik van de weg af moest gaan, besloot ik iets te doen. Waarom komt hij naar een plaats waar wij wonen? Het is zijn weg toch niet — ...wel, ik moest het doen."

„Je was toen niet alleen Butch. Wij weten dat. Kan je me niet vertellen wie er ook bij was?"

„Ik ben geen klikspaan. Het was mijn plan en ik was het voornamelijk die het deed en ik heb er nog geen spijt van — alleen voor Chuckie."

Het leed geen twijfel, dat de kwetsbare plek zijn liefde voor Chuckie was. De rechter nam dit te baat.

„Butch, je hebt veel voor Chuckie gedaan, en ik wil graag dat je nog meer voor hem doet. Ik zal je vertellen hoe je dit kunt doen. Wil je morgen om Chuckie te helpen bij de rechtspraak in alles medewerken, zoals ik denk dat het het beste is, ook voor jou?"

Er kwam voor een tijd geen antwoord. Zijn gezicht leek bijna oud door de onnoemelijke vrees die er op te lezen was. Eindelijk vroeg hij hortend en stotend, „U vraagt me toch niet hem nooit en nooit meer weer te zien? Uit angst dat ik hem slechter maken zal. Dat doet U toch niet, rechter?" Enige minuten bestudeerde Butch het gezicht van de rechter, alsof hij zijn lot er vanaf zou willen lezen.

„Ik verzeker je, Butch, wat ik ook doe, zal voor jullie beider bestwil

zijn. Dank je wel, dat je met mij hebt willen praten. Goede nacht.”

Toen rechter Thorne naar huis reed, gingen er duizenden gedachten door zijn hoofd. De laatste tijd zijn er zo vele gevallen van misdadigheid geweest en er zou veel bezwaar gemaakt worden tegen het plan dat hij aan het beramen was. De publieke opinie vroeg van hem een voorbeeld, in de hoop anderen van dergelijke misdaden af te houden; zij verwachtten een zware straf. Hij realiseerde zich de vele hinderpalen die hij uit de weg te ruimen had. Eén troost had hij. Hij kon op Marie's warme en loyale steun rekenen. Zijn onderneming zou haar iets van betekenis te doen geven en zou haar gedachten afleiden van haar bezorgdheid voor Ted.

Het was laat, voordat hij met behulp van Marie zijn plannen uitgewerkt had. Hij voelde zich niet trots op zich zelf voor het werk dat hij ging doen. Hij voelde zich integendeel nederig. Hij had van Butch een les geleerd.

„Voor zo veel gij dit een van deze mijne minste broederen gedaan hebt.”.....

Hij kon niet voor een verlaten straatkind in barmhartigheid en Christelijke hulpvaardigheid onderdoen.

Toen de volgende dag het gerechtshof tot de orde geroepen werd, was de zaal stampvol, ondanks het feit dat het over twee dagen Kerstmis was.

Butch' geval had grote aandacht getrokken wegens de bekendheid van de jongen, die hij gewond had.

Een golf van gefluister ging er door de zaal toen hij binnen kwam, maar het stopte toen de rechter naar binnen liep en een gespannen sfeer van afwachting hing er in de lucht.

Rechter Thorne keek over het publiek. Vele gezichten van vrienden en bekenden zag hij. Dr. Burke en zijn broer en enkele van zijn collega's van de kliniek waren er.

Ergens in een hoek zaten sommigen van Gary's vrienden.

Het zou niet gemakkelijk zijn om tegen hun inzichten in te druisen. Hij keek naar Butch, weggezakt in de verdedigersstoel. Hij vroeg zich af wat er in zijn hoofd omging.

Hij vroeg zich af of Chuckie wegens zijn leeftijd de toegang geweigerd was en of hij nu buiten stond te rillen van de kou, wachtend totdat de zitting voorbij was. Thorne schraapte zijn keel en op zachte toon, die desondanks toch achter in de zaal hoorbaar was, begon hij met de woorden, „Een groot dichter schreef eens”:

„Genade is een gave en een zegen
Het komt van de hemel als zachte regen
op de aarde hier beneen
zendt het hare zegen heen.
Het is het machtigste der machtigsten

Het siert de koning
 meer dan zijn kroon
 meer dan zijn scepter
 meer dan zijn troon
 Het woont in de harten van koningen
 het is een attribuut van God zelf.

Hij sprak die zinnen langzaam en geprononceerd.

Toen tastte hij in zijn zakken en haalde er een verfrommeld stukje papier uit. Hij spreidde het uit en zei: „Gisteren verliet ik het gerechtshof met het plan een oordeel uit te spreken zoals U allen van mij verwacht, toen een jongetje mij een stukje papier in handen stopte, hierop stonden de misspelde woorden „Regter, geef Butch un ander kans. Hij is mij broer.”

„Ik wil u een verhaal vertellen. Drie jaar geleden werd het jongetje dat dat briefje schreef alleen in een zwerverskamp achter gelaten. Dat jongetje werd de volgende ochtend gevonden door een ander jongetje, dat een paar jaar ouder was en wiens moeder gestorven was toen hij geboren werd en wiens vader was omgekomen bij een mijnexplosie. En hij heeft sinds die tijd altijd voor hem gezorgd. Hij adopteerde hem als zijn eigen broer en houdt van hem zoals weinig broers van elkaar houden. Hij verloor de enige baan die hij ooit gehad had, omdat hij wat eten had gestolen voor zijn broertje die ernstig gewond was door een ingestorte muur.

Ik wou dat er ergens een bank was, waarop men de goede daden kon investeren om alzo de balans

tussen goede en slechte daden in evenwicht te kunnen houden. Als er ooit zo'n bank bestond dan weet ik zeker dat de credietzijde van Butch Moran hoger zou zijn dan de debetzijde, zelfs na deze laatste gepleegde slechte daad.

Het is Kersttijd. Het is de tijd waarin wij moeten denken aan Hem die Zijn leven gaf voor de zonden van de wereld. Ik denk dat wij allen een gelukkiger Kerstmis zouden hebben als wij om ons heen zouden kijken en iets zouden vinden waarmee wij kunnen tonen, dat wij Christus gedenken die ons zo genadig was dat Hij zelfs voor ons stierf.

Kunnen wij niet allen op een of andere manier een ongelukkige Broeders hoeder worden?

Doordat dergelijke gedachten in mij opkwamen en nog gestimuleerd door de handelwijze van de jongen die nu voor mij zit en door dit briefje dat smeekte om genade, besloten Mevr. Thorne en ik ze beiden op te nemen. Wij hebben een huis voor Butch en zijn broer Chuckie en wij hebben werk voor hen, dat hen er van zal weerhouden dingen zoals zij nu gedaan hebben en die hen hier hebben doen belanden, weer te doen.

Mevrouw Thorne en ik hopen dat deze twee jongens kunnen helpen anderen zoals zij in een omgeving

te brengen, die hen zal helpen aan de wet gehoorzame, gerespecteerde burgers te worden. Misschien zullen enkelen mij voor dit besluit veroordelen. Anderen willen ons misschien helpen — met deze kleine onderneming — zoals een Kerstgeschenk voor dakloze jongens, voor U zelf — voor Christus — wiens geboortedag wij nu vieren. „De zitting wordt opgeheven.” Er was even een verraste stilte. Toen hoorde men een gegons van goedkeuring.

De rechter stapte naar Butch toe. „Zullen wij Chuckie opzoeken en naar huis gaan?”

En Vrolijk Kerstfeest en
een Gelukkig Nieuwjaar

wensen wij toe
aan alle abonné's in
Nederland en België
en elders ter wereld.

Bijlage van „De Ster” voor onze zonnige jeugd
Verzorgd door Zr. Ann C. Okker

KLEINE Bobbie drukte zijn neusje plat tegen de ruit van de voor-kamer, want het zou niet lang meer duren, of Pappa kwam thuis en die had hem beloofd, dat hij mee mocht om de kerstboom te kopen. Het was buiten guur en koud en de sneeuwvlokken dwarrelden naar beneden als dansende veertjes tegen het gele licht van de straat-lantaarns. Gedachtenloos volgde Bobbie de dikke sneeuwvlokken, die van hoog uit de lucht naar beneden zweefden tot zij zich geruisloos neervleiden bij de andere vlokjes op de grond. Zo hadden ze al een

dik wit tapijt gemaakt, waarin de voeten van de mensen ver weg-zonken, en dat morgen een prachtig speelterrein voor de kinderen zou zijn.

Ja, het zou een witte Kerstmis zijn dit jaar; wat heerlijk, daar had Robbie zich echt op verheugd. Dat het wat koud was, hinderde niet, want Bobbie's ouders hadden het heel goed en woonden in één prachtig groot huis met veel mooie kamers en centrale verwarming. Ook had Bobbie fijne, dikke winterkleden, een jasje met bont gevoerd, een lange wollen broek en een paar fijne hoge bontschoenen. Zo kon hij er dus tegen en behoefde hij niet bang te zijn koude of natte voeten te krijgen als hij buiten in de sneeuw zou ravotten met de buurjongetjes en Trix de hond.

Maar vanavond, nog vóór het eten, zou hij eerst met Pappie de Kerstboom gaan kopen en die zouden ze dan de volgende avond optuigen. Mamma had vanmiddag al het versiersel van de zolder gehaald, waar het het hele jaar opgeborgen was geweest in de diepe kast. Bobbie zat al te genieten als hij aan het plezier dacht, dat hij zou hebben, als hij Pappa alles mocht aangeven en zelf ook een paar kleine ballen en sterren aan de boom mocht binden.

Ja, dat waren geloof ik de lichtjes van Pappa's auto, die de hoek om kwam rijden. Ja hoor, het wàs Pappa, dus nù mocht Bobbie mee. Bobbie holde de gang in en deed de deur voor zijn vader open.

„Zo vent, stond je al op de uitkijk?”, vroeg Pappa, terwijl hij zich bukte en zijn zes-jarige hummel een kus gaf.

„We gaan nu toch meteen, hè Pap?”

„Mag ik eerst even moeder begroeten, of kan dat er niet meer af?”, antwoordde Pappa lachend.

Hij ging naar de huiskamer, waar Mamma met een handwerkje bij de haard zat. „Ik geloof, dat ik meteen maar weer opstap, want Jantje Ongeduld staat al te trappelen in de gang en is al bezig zijn jas aan te trekken,” zei hij tot Moeder. „Tot straks dus maar weer.”

„Dag Mam,” riep Bobbie bij de voordeur, terwijl hij vlug de stoep afwipte en voor in de auto ging zitten. Pappa zette de motor aan enzzzzt verdwenen ze naar de stad, waar op de hoek van het Marktpllein een heleboel kerstbomen uitgesteld stonden. Bobbie liep als een bedrijvig klein baasje om de kerstbomen heen en had al heel gauw een mooie, grote uitgezocht. Terwijl hij de sneeuw een beetje van de takken afschudde, kreeg hij plotseling een jongetje van zijn eigen leeftijd in de gaten, dat bij een bloemenkar naast de kerstbomen stond. Het was een armoedig ventje, met afgezakte kousen en een dun, versleten jasje aan. Zijn beentjes žagen blauw van de kou en zijn schoenen waren hem veel te groot en er zaten bovendien van voren nog gaten in, waardoor de gesmolten sneeuw naar binnen siepelde en zijn voeten doornat maakte. Het jongetje hielp blijkbaar zijn vader, de bloemenkoopman, want hij haalde wat dennengroen

uit de kar vandaan en gaf dit aan zijn vader, die het bij de verschillende bossen bloemen stak en deze zo een feestelijker aanzien gaf. Bobbie keek naar zijn eigen dikke bontschoenen en voelde het bont van zijn kraag tegen zijn wangen kriebelen. Hij keek zijn vader eens aan. Toen vroeg hij zacht: „Pappa, zou dat jongetje ook een kerstboom hebben?”

„Dat weet ik niet jongen, waarom vraag je dat?”

„Dan zou de Kerstman hem misschien een fijne jas en een paar hele schoenen kunnen brengen. De Kerstman brengt toch alleen de cadeautjes onder de kerstboom, hè Pappa?”

„Dat hoeft niet altijd, hoor Bobbie, hij brengt ook wel eens iets bij andere kindertjes, die wèl een kerstboom hebben en dan doet hij er een briefje bij en dan vraagt hij, of die kinderen het willen geven aan hun vriendjes zònder kerstboom.

Pappa betaalde de koopman van de kerstbomen en ging toen naar de bloemenkoopman.

„Hebt u ook hulst?”, vroeg hij.

„Nee mijnheer, dat is zò vlug gegaan, dat ik hier helemaal uitverkocht ben. Maar thuis heb ik nog wel wat liggen en als ik het bij U thuis kan brengen, zal ik het graag doen.”

„Nee, dat hoeft niet,” zei Vader. „Ik moet toch vanavond nog even de stad in. Als u me dan uw adres opgeeft, kom ik het wel langs halen.”

„Dat is Bergstraat 15. Ik zal een mooie bos voor u klaarleggen. Dank u wel, Mijnheer.”

Bobbie hielp Pappa de kerstboom naar de auto dragen. Hij werd achterin gelegd, maar was zò groot, dat hij nog uit het portierraampje stak, maar daar was niets aan te doen. Ze kwamen veilig thuis en Pappa zette hem meteen op zijn plaats voor het raam in de kamer, waar hij morgen opgetuigd zou worden, zodat de Kerstman op Kerstmorgen heel vroeg zijn cadeautjes er onder kon leggen.

En toen Bobbie op 25 December heel vroeg naar beneden sloop om te kijken, of de Kerstman hem goed bedacht had, kon hij zijn ogen niet geloven, toen hij al die grote pakken zag, die van onder de boom vandaan puilden. „Zou dat allemaal voor hem zijn?”

Hij wachtte tot Pappa en Mamma ook naar beneden kwamen en toen werden de verschillende pakjes te voorschijn gehaald. Een paar schaatsen, een spoorrein, een voetbal, een prachtige mecanodoos en nog veel meer werden voor hem uitgepakt en verder was er nog een heleboel lekkers van chocolade en ander snoepgoed. Maar daar ver onder de boom lag nog een groot pak en toen ze daar het bruine papier vanaf haalden, bleken er een dikke jas, een lange wollen broek, een paar stevige schoenen en een mooie bivakmuts in te zitten. Hier bovenop lag een brief en toen Bobbie hem openmaakte las Pappa hardop het volgende voor:

„BESTE BOBBIE, DIT IS VOOR HET JONGETJE VAN DE BLOEMENKOOPMAN, DIE GEEN KERSTBOOM HEEFT, MAAR DIE IK TOCH GRAAG WAT WIL GEVEN. WIL JIJ HET VOOR ME BIJ HEM BRENGEN, BOBBIE? DANKJEWEL, HOOR, EN GEEF HEM DAN OOK MIJN HARTELIJKE GROETEN. — DE KERSTMAN.“

En nu kunnen jullie me geloven of niet, maar dat vond Bobbie nog het mooiste van allemaal. Hij is nog diezelfde ochtend met zijn Pappa naar de Bergstraat gegaan en heeft op no. 15 het mooie pakket gebracht. De ogen van het jongetje werden van verbazing zo groot als schoteltjes en zijn vader en moeder waren erg ontroerd en blij, dat de Kerstman aan hun kind gedacht had, omdat hij nu ook lekker warm gekleed kon gaan. Ze hadden steeds erg veel verdriet gehad, dat ze niet genoeg geld konden verdienen om dikke winterkleren voor hem te kunnen kopen.

Toen ze weggingen gaf Bobbie hen allen een hand en wenste blij: „Gelukkig Kerstfeest,“ en toen ze weer naar huis reden in de auto vertrouwde hij zijn pappa met een blij stemmetje toe: „Dit is de mooiste Kerstmis, die we nog gehad hebben,“ en vader dacht stil en tevreden: „Zo is het goed. Het Kerstkind heeft ons vrede gebracht en nu heeft ons kind een beetje vrede gebracht aan het kind van iemand anders. Zo leren we van en aan elkander de ware Kerstgedachte: vrede en geluk te geven aan anderen.“

President Donovan H. Van Dam
Laan van Poot 292
Den Haag.

Geliefde Zendingspresident

Alle leden, zendingen en Stermedewerkers wensen U nog van harte geluk met Uw verjaardag, die U 5 December gevierd heeft. Wij zijn dankbaar dat U deze blijde dag in ons midden heeft kunnen vieren en wij hopen dat nog vele blijde verjaardagen volgen mogen. Wij danken U, President Van Dam, voor het vele dat U voor de zending doet; U bent een grote steun voor de leden en zendingen in dit kleine landje. Dat God U altijd nabij moge zijn en dat U zich nog lang in een goede gezondheid, geluk en vrede met Uw gezin moge verheugen, wenst U

de gehele Nederlandse Zending.

„Gij zijt het licht der wereld; eene stad boven op een berg liggende, kan niet verborgen zijn; noch steekt men eene kaars aan en zet die onder eene korenmaat, maar op eenen kandelaar, en zij schijnt allen, die in het huis zijn. Laat uw licht alzoo schijnen voor de menschen, dat zij uw goede werken mogen zien, en uwen Vader, die in de hemelen is, verheerlijken.”

*(Matth. 5 : 14-16).

Het is
Zaliger
te geven
dan te
ontvangen

door

J. I. JONGKEES

DE Decembermaand is een heerlijke maand. Een maand van vreugde en gezelligheid, maar ook van stille devotie.

In het begin van de maand heerst er overal drukte in alle steden en dorpen van het land. Iedereen is blij en opgewekt omdat iedereen aan het winkelen is om anderen te verblijden, iets te geven.

Ik denk op eens terug aan een hele lange tijd geleden toen ik nog maar een klein meisje was. Het was Sinterklaasavond.... De cadeautjes en lekkernijen stapelden zich op. Ik was schandelijk verwend die avond, zoveel had ik gekregen. Maar ik had nog niet geleerd dit met anderen te delen. „Wil je dit nu allemaal zelf houden?”, vroeg mijn vader.

„Ik ken een meisje dat heel arm en ziek is, zullen wij haar wat van jouw snoepgoed brengen?”

Zo gingen wij dan op stap naar dat arme kleine meisje. Ik zal nooit haar gezichtje vergeten, zo smalletjes en uitgeteerd en de vreugdevolle glimlach die haar over het gezicht toog, toen zij al die heerlijkheden zag. Nooit heb ik sterker gevoeld, het is zaliger te geven dan te ontvangen.

Ja, deze maand is de maand van het geven.

Wij allen geven op onze klein menselijke manier, met toch nog een grote dosis egoïsme in ons hart.

Hoe klein zijn wij vergeleken met die grote figuur, wiens geboorte wij deze maand vieren.

JEZUS CHRISTUS, die ons leerde — Het is zaliger te geven dan te ontvangen.

Dacht Christus ooit aan zich zelf, aan Zijn eigen zelfbehoud, deed Hij ooit iets voor Zich zelf, nee nooit en te nimmer. Zelfs in de hof van Gethsemane, waarin Hij in grote zielestrijd tot Zijn Vader bad, wetend welk een afschuwelijke dood Hem te wachten stond, zei Hij: „Vader niet Mijn wil, maar Uw wil geschiedde.”

Christus hoefde die dood niet te sterven. Hij gaf zijn leven vrijwillig, want Hij kon legioenen engelen ter Zijner bescherming inroepen.

„Niemand neemt het van Mij, maar ik leg het van Mijzelve af (Joh. 10 : 18).”

En Hij heeft het zelve afgelegd, Hij heeft Zijn leven gegeven voor de gehele mensheid. Zo ook heeft God Zijn eniggeboren Zoon voor de mensen gegeven.

„Want also lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk die in Hem gelooft niet verderve maar het eeuwige leven hebbe.”

Laat ons Hem volgen en wij zullen het eeuwige leven genieten en vreugde en vrede hier op aarde vinden.

„Komt herwaarts tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt en Ik zal U rust geven. Neemt mijn juk op U en leert van Mij, dat Ik zachtmoedig ben en nederig van hart; en gij zult rust vinden voor Uwe zielen.”

(Matth. 11 : 28-30).

Hij ging rond om goed te doen, predikende het Koninkrijk Gods, de zieken genezende.

Hij heeft zich alles voor de mensen ontzegd.

„De vossen hebben holen en de vogelen des hemels nesten, maar de Zoon des mensen heeft niet, waar Hij het hoofd kan nederleggen.”
(Matth. 8 : 20).

Christus had zelfs geen tehuis, De meesten van ons hebben een tehuis. Vooral in deze maand gaan onze gedachten uit naar ons thuis en denken wij aan de blijde Kerstdagen, die voor ons liggen, waarin wij gezellig thuis blijven en bij de lichtjes van de Kerstboom de komst van onze Heiland in deze wereld viëren. Wij werden geboren in een huis en groeiden op in een huis. Wij hebben nog steeds een tehuis. Jezus, de grootste van al degenen die ooit op aarde geleefd hebben werd geboren in een nederige stal en later ouder geworden, had Hij helemaal geen tehuis meer. „Hij heeft niet, waar Hij het hoofd kan nederleggen.”

Alles heeft Hij voor ons opgegeven, zelfs Zijn leven. Er zijn niet velen die hun leven voor Christus gegeven hebben en dit zal ook niet van een ieder gevraagd worden.

De Apostelen van ouds hebben hun getuigenis met hun eigen bloed bezegeld, zo heeft Joseph Smith, wiens geboortedag wij eveneens deze maand viëren. Hij werd op 23 December 1805 te Sharon Windsor County, Vermont, geboren.

Hij heeft zijn leven in dienst van de Heer Jezus Christus gesteld en is voor Hem de dood ingegaan.

„Zo iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf en neme zijn kruis op en volge Mij. Want zoo wie zijn leven zal willen behouden, die zal hetzelfde verliezen; maar zoo wie zijn leven verliezen zal om Mijntwil, die zal hetzelfde vinden.”

Niet van een ieder van ons wordt er gevraagd zijn leven te geven in die zin, dat hij zijn leven aflegge, maar wel dat wij ons leven geven in die zin, dat wij al onze krachten inzetten om Hem te dienen en dit kunnen wij op vele manieren.

Wij kunnen dit door God lief te hebben en onze naasten als ons zelve, door te helpen Zijn Koninkrijk hier op aarde uit te breiden. Duizenden zendelingen zijn er over de aarde verspreid, tot een getuigenis aller volkeren en

„De waarschuwendende stem zal tot alle menschen zijn bij monde van Mijn discipelen, die Ik in deze Laatste Dagen heb gekozen. En zij zullen uitgaan en niemand zal hen tegenhouden, want Ik, de Here, heb hun geboden.”

(Leer en Verbonden 1 : 4-5).

Niemand kon onze Zendingspresident Donovan H. Van Dam tegenhouden om zijn tweede zending alhier in Nederland te vervullen. Ook deze dienstknecht der Allerhoogsten vierde deze maand zijn geboortedag en wel op de vijfde van deze maand. Hij geeft zijn tijd, energie en liefde om het Evangelie dat wederom

op aarde gebracht is, te verspreiden. Hij heeft een heel belangrijke taak te vervullen, dat hebben wij allemaal, allen klein en groot, het geeft niet hoe klein onze taak in Zijn Koninkrijk ook is.

„Gedenk dat de waarde van zielen groot is in Gods ogen.”

Christus is de grote Meester en in Zijn Rijk heeft Hij vele dienstknechten, zoals Apostelen, profeten, herders en leraars en de gewone leden. Wij hebben allemaal onze plaats. Wij vormen allen leden van het zelfde lichaam. „Het oog kan niet tot de hand zeggen: Ik heb U niet van node. En gijlieden zijt het lichaam van Christus en leden in het bijzonder. En Christus heeft er sommigen in de Gemeente gesteld, ten eerste Apostelen, ten tweede Profeten, ten derde leraars, daarna krachten, daarna gaven der gezondmakingen, behulpzels, regeringen, menigerlei talen. Zijn zij allen leraars?? Zijn zij allen krachten?” Neen, wij hebben niet allemaal de zelfde plaats en wij hebben niet allemaal de zelfde gaven. Toch is er een gave die wij ons allen eigen kunnen maken en dat is de gave van de liefde. Het is zaliger te geven dan te ontvangen. Dat wij mogen leren te geven en ons zelf te vergeten, bid ik in de Naam van Jezus Christus. Amen.

„Voorwaar, voorwaar, zeg Ik U, voor zoveel gij dit een van deze mijne minste broederen gedaan hebt, hebt gij dat mij gedaan.”

't is Kerstdag

't is kerstdag! neen, 't en kraakt geen snee,
't en rijmt, ten vriest, 't en ijzelt;
toch lijden de arme menschen wee
en wordt hun hart verbrijzeld!
zij willen werken, maar 't en valt
geen werk, geen loon, geen eten:
wiens hert, van ijs of ijzer, zal 't
nu 't kerstdag is, vergeten?
geeft milde, geeft, die hebt en houdt
van god zoo milde gaven:
't wordt anders al, uw geld en goud,
naast u in 't graf gegraven.
geeft milde, gij die kersten zijt
en kerstdag komt te vieren;
geeft milde, alzoo me in vroeger tijd
gaf milde aan menschen en dieren;
en hij die mensche en dier bemint
die u, o mensch, verheven,
vergodlijkt heeft, hij zal 't zijn kind,
o mensch, eens wedergeven!

Dichter onbekend.

De Hulporganisaties van de Kerk geven Maandelijks een speciaal programma in de Zondag-Avonddienst

Ook volgend jaar zal iedere maand een der hulporganisaties de gelegenheid gegeven worden een programma in de Avonddienst te verzorgen. De volgorde van deze vergaderingen zal de zelfde zijn als vorig jaar. Eveneens zullen de programma's ook dit jaar door de hulporganisaties worden samengesteld en een maand voor de vastgestelde datum worden uitgezonden aan de gemeenten in de zending.

Het rooster der vergaderingen is als volgt:

2 Januari	Priesterschap	3 Juli	Priesterschap
6 Februari . . .	Jeugdwerk	7 Augustus . . .	Jeugdwerk
6 Maart	Z.H.V.	4 September . .	Genealogie
3 April	O.O.V.	2 October . . .	O.O.V.
1 Mei	Genealogie	6 November . .	Z.H.V.
5 Juni	Zondagsschool	4 December . .	Zondagsschool

Kort nieuws der onderorganisaties van verschillende gemeenten

DORDRECHT.

ZONDAGSSCHOOL.

Het was een goede gedachte van het Zondagsschoolbestuur om een feestavond te organiseren ten bate van het a.s. Kerstfeest. Deze avond werd gehouden op Woensdag 17 November j.l. Het Kerkgebouw was geheel gevuld, met leden en vrienden, zó zelfs, dat vele stoelen moesten worden bijgezet.

Er werden enkele toneelstukjes opgevoerd en enkele gebruiksvoorwerpen verkocht, die door leden waren geschonken. Het resultaat was een geslaagde avond en een flinke aanvulling van de Zondagsschoolkas.

JEUGDWERK.

Nadat op Woensdag 23 Juni het Jeugdwerk in onze Gemeente werd geopend met 26 leden, is dit aantal thans verdubbeld, verschillende van deze jeugdwerkleden bezoeken reeds de Zondagsschool — voorwaar een mooi succes.

G. L. de Jong.

DEN HAAG.

JEUGDWERK EN BOUWFONDS.

Op Woensdagavond 17 November verzorgde het Jeugdwerk van den Haag een heel aardig programma, het was goed, dat deze avond een week later gevolgd werd door een avond van het Bouwfonds, dat ten doel had geld te verzamelen voor een nieuw Kerkgebouw, daar het gebouw aan de Loosduinsekade 11 voor de Kerkvergaderingen en feestavonden wel wat klein wordt. Deze Bouwfondsavond die op 26 November gegeven werd was een Indisch-Nederlandse avond. Alle aanwezigen hebben van veel talent kunnen genieten, kortom, — het was een geslaagde avond.

EXTRA BOEKENNIEUWS!

VERSCHENEN ZIJN:

Joseph Fielding Smith „DE WEG TOT VOLMAKING”,

vertaald door Zuster W. H. Sont Prijs per exemplaar f 2,00

GEDENKBOEKEN Prijs per exemplaar f 0,50

Verkrijgbaar bij het Genealogisch Hoofdbestuur:

WETERINGSCHANS 101, AMSTERDAM

Voor de zendingen:

NIEUWE HERZIENE UITGAVE VAN HUGO'S DUTCH

Prijs per exemplaar f 3,50

Verkrijgbaar aan het Hoofdkantoor op de Laan van Poot 292, Den Haag.

EEN VROLIJK KERSTFEEST EN EEN GELUKKIG NIEUWJAAR

GEEFT UW VRIENDEN EN KENNISSEN
EEN ABONNEMENT OP „DE STER”
TEN GESCHENKE!

Abonné's vergeet niet Uw
abonnement te verlengen!

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

GEHUWD:

Hofstede, Susanna; met Herman Jacobus de Winter te Rotterdam.

INGEZEGEND:

Croese, Antje Willemina; 7 November 1954 te Groningen.

GEDOOPT:

de Groen, Elisabeth P. Mutters; 25 September 1954 te Rotterdam.

de Groen, Adriana Catharina; 25 September 1954 te Rotterdam.

de Groen, Gerardus Lambertus; 25 September 1954 te Rotterdam.

de Groen, Lambertus Antonius; 25 September 1954 te Rotterdam.

Bostelaar, Jan; 29 October 1954 te Gouda.

Bostelaar, Helena; 29 October 1954 te Gouda.

Bostelaar, Elisabeth M. Carla; 29 October 1954 te Gouda.

Kik, Ella Arendtje; 29 October 1954 te Rotterdam.

Evenhuis, Wilhelminus Bernard; 12 November 1954 te Groningen.

Ludema, Anna; 12 November 1954 te Groningen.

Buis, George Leendert Herman; 21 November 1954 te Amsterdam.

Hoogendijk, Marinus Johannes; 21 November 1954 te Amsterdam.

Lensom, Adriana Johanna v. Os; 21 November 1954 te Amsterdam.

Malestein, Evert Jan; 21 November 1954 te Amsterdam.

Malestein, Neeltje van Gelder; 21 November 1954 te Amsterdam.

van Voorst, Robert Lambertus; 21 November 1954 te Amsterdam.

GEORDEND:

✓ van Zoeren, Willem; als Ouderling 9 October 1954 te Zeist.

✓ Boot, Nicolaas Cornelis; als Priester 24 October 1954 te Den Haag.

Pons, Simon; als Leraar 24 October 1954 te Den Haag.

✓ Bults, Hendrik; als Ouderling 31 October 1954 te Nijmegen.

Krommenhoek, Hans Herman; Leraar 7 November 1954 te Rotterdam.

✓ van Zoeren, Willem Otto; als Priester 14 November 1954 te Zeist.

Rosema, Tiete; als Leraar 21 November 1954 te Zeist.

OVERLEDEN:

van Eck, Margje; 8 October 1954 te Gouda.

Schippers, Leendert; 6 November 1954 te Delft.

OVERGEPLAATST:

✓ Barlow, Cal Hans; van Vlaardingen naar Amsterdam.

✓ Crandall, Ronald A.; van Amsterdam naar Den Haag.

✓ Erickson, Blanche A.; van het Hoofdkantoor naar Rotterdam.

✓ Hofman, Cornelis A.; van Den Haag naar Amsterdam als D.P.

✓ Hoole, Hendrikus; van Den Haag naar Rotterdam.

✓ Harman, Beth C.; van Den Haag naar Rotterdam.

✓ Jensen, Lawrence W.; van Alkmaar naar Zutphen als G.P.

✓ Jensen, David L.; van Antwerpen, België naar het Hoofdkantoor.

✓ Bruin, LeRoy A.; van Hilversum naar Nijmegen.

✓ Carpenter, Armal B.; van Amsterdam naar Amersfoort.

✓ Dickamore; Henry J.; aangesteld als G.P. te Gent.

✓ Hansen, Ned H.; van Gent naar Amsterdam.

✓ Marston, John C.; van Apeldoorn naar Leeuwarden.

✓ Midgley, Duane Van; van Zaandam naar Gent.

✓ Owens, Carla; van Den Haag naar Rotterdam.

- ✓ Peck, Donald; aangesteld als overziener der Zondagsschool en O.O.V.
- ✓ Vandertoelen, John; van Amsterdam naar Den Haag als Assistent overziener der Zondagsschool en O.O.V.
- ✓ Smith, Joe Ann E.; van Den Haag naar Rotterdam.
- ✓ Steiger, Eloise; van Groningen naar Den Haag.
- ✓ Zohner, Glenn D.; van Zutphen naar Alkmaar als G.P.

AANKOMST EN VERTREK

AANGEKOMEN ALS ZENDELINGEN:

- Greenall, Charles E.; van San Luis Obispo, Californië naar Vlaardingen. ✓
- Hansen, Fred P. Jr.; van Lonita, Californië naar Leeuwarden. ✓
- Pattillo, Elwin R.; van Salt Lake City, Utah naar Apeldoorn. ✓
- Westerduin, Johanna; van Clearfield, Utah naar Groningen. ✓
- Smith, Gerrit Robert; van Salt Lake City, Utah te Hilversum. ✓
- Clinger, Garth Lucas; van Shelley, Idaho te Zaandam. ✓
- St. Claire, Richard A.; van Los Angeles, Californië te Amersfoort. ✓
- Poelman, Bryon L.; van Salt Lake City, Utah te Rotterdam. ✓

Johanna Westerduin

Charles E. Greenall

Elwin Robert Pattillo

Fred P. Hansen, Jr.

Byron Lloyd
Poelman

Garth Lucas Clinger

Richard Arkle
St. Claire

Gerrit Robert Smith

De Najaarsconferenties van het jaar 1954

10 Oct. *najaars*

76 De allereerste conferentie was de **UTRECHTSE CONFERENTIE** die in de Violentstraat ~~67~~ te Hilversum gehouden werd. President Donovan H. Van Dam presideerde en Elder Ray M. Brown leidde beide vergaderingen.

Elder Jack F. de Mann sprak als eerste spreker over de waarde van een getuigenis, hoe de sterkte van de Kerk ontstaan is door het persoonlijk getuigenis der leden. Elder David R. Jones sprak als volgende spreker over het Plan van Zaligheid; de noodzaak van een Verlosser; hoe wij door de weg die Christus ons gewezen heeft zalig kunnen worden. Zuster Adriana Van der Waal sprak over de Gelijkenis van de Zaaiers. Broeder Hendrik Bos (Utrecht) maakte een vergelijking tussen het volk van Jozua en ons. „Kiest gij heden wien gij dienen zult.” Elder Ray Brown's onderwerp was openbaring en Elder Rinze Schippers sprak over „De betekenis van het Priesterschap.”

De vergadering werd besloten met een toespraak van John Van der Waal over liefde. Deze ochtend van de conferentie werd opgeluisterd door zang van Elder Hendrik Tak, begeleid door A. Laurence Lyon. Er waren 80 mensen aanwezig. In de middagvergadering sprak Elder Tak als eerste spreker over het nemen van juiste beslissingen. Daarna volgde Zuster Van der Hazel en zij spoorde de mensen aan niet te emigreren. Broeder Van der Hazel over liefde voor Uw medemensen en Kerk.

Elder Gaylen M. Beazer sprak over de waarde van een getuigenis. De vergadering werd besloten met enkele woorden van President Van Dam, wiens onderwerp was de aardse en geestelijke zegeningen, verkregen door gehoorzaamheid aan Gods geboden.

Elder Laurence Lyon gaf een pianosolo ten gehore.

Het aantal aanwezigen was 100 personen.

Op 17 October hield het **ROTTERDAMSE DISTRICT** zijn conferentie in de Bas Jungeriusstraat 121 te Rotterdam Zuid. President Donovan H. Van Dam presideerde en Elder John H. Boogert leidde beide vergaderingen.

Elder Bowe de Vries sprak als eerste spreker over de herstelling van het Evangelie. De volgende spreker was Broeder L. W. Dircks, die sprak over onze verantwoordelijkheden door ons lidmaatschap in de Kerk.

Elder John Van der Waal (oud zendeling) sprak over zijn respect voor Nederland en hoe Noord Afrika voor de afval van het Evangelie een land met een gevallen volk geworden was.

Elder Norman Noorda (oud zendeling) vergeleek de levenswijze in Noord-Afrika met de onze.

Elder Clifford F. de Graw zei „Rokers denken niet en denkers roken niet”; de waarde van het woord van wijsheid. Elder R. J. Lewis wijdde zijn toespraak aan het voorbestaan. Elder K. Merril besloot de vergadering met „Zoals wij denken handelen wij.” Aan het begin van de vergadering werden de autoriteiten door Elder Jack F. de Mann voorgesteld. Het aantal aanwezigen was 199 personen.

's Middags sprak Elder 't Hart over de afval van de leerstellingen van Christus, Elder Hein over het Boek van Mormon, Elder John H. Boogert over Beking en Elder Jan van Yperen over de prediking van het Evangelie aan alle volkeren. Als laatste spreker sprak onze Zendingspresident over het nieuwe gebouw te Rotterdam, de Tempel te Bern en de komst van het Tabernakelkoor. Hij spoorde aan het goede te zoeken, het Evangelie te leven. Elder Robinson gaf een zangsolo en Elder Hatch een pianosolo.

Aan het begin van de vergadering werden de autoriteiten door Elder Jack F. de Mann voorgesteld. Het aantal aanwezigen was 213 personen.

Op 24 October werd de morgenvergadering van de GRONINGSE DISTRICTS-CONFERENTIE gehouden in de Poelestraat 54 te Groningen.

President Donovan H. Van Dam presideerde en in beide vergaderingen had Elder Wilford B. Meek de leiding. Na het openingslied, gebed en voorstellen der autoriteiten door Elder Jack F. De Mann, sprak Broeder B. Feenstra (Groningen) over „Vissers der mensen.” Daarna sprak Zuster Hesterman over de moeilijkheden in het leven die ons sterker maken. Elder K. Lawrence de Vries' onderwerp was „Zijn kennis, oprechtheid en nederigheid voldoende om de verordeningen van het Evangelie te bedienen? Gezag is noodzakelijk.” Diana A. Woltjer „Wij zijn geneigd dingen te begeren die eigenlijk niet zo belangrijk zijn; wij behoeven niets te begeren — wij hebben het Evangelie.”

Zuster Johanna Keizerswaard: Geloof, hoop en liefde, maar de grootste is de liefde. Broeder Cornelis van Keizerswaard sprak over het woord van wijsheid, hoe het voor velen moeilijk is te leven, maar door geloof kunnen wij veel bereiken. De ochtendvergadering werd besloten met een toespraak door President Donovan H. Van Dam. Muzikale medewerking werd verleend door het Groningse koor.

Aanwezig: 107 personen.

De middagvergadering werd in het Kerkgebouw te Leeuwarden, Achter de Hoven 2c gehouden. Na het openingslied, gebed en het voorstellen der autoriteiten door Elder Jack F. De Mann, sprak Elder Rinze Schippers over het doel van het leven. Daarna sprak Broeder Dorenbosch: Geloof zonder de werken is dood, was zijn thema. Elder Henry J. Dickamore: Het eeuwig huwelijk en ouderschap, een gebod van God. Elder Willem B. Hesterman haalde enkele voorbeelden aan die aantonen dat wij vaak dingen aannemen waarvan wij de waarde niet begrijpen. Zo is het met het Evangelie, wij moeten de waarde ervan leren kennen. Elder Meek sprak over het onderwerp: „Kiest gij heden wie gij dienen zult — aangaande mij en mijn huis wij zullen de Here dienen.”

President Van Dam besloot de conferentie met een toespraak over geloof en gehoorzaamheid. Het Groningse koor verzorgde het muzikale gedeelte.

Het aantal aanwezigen was 73 mensen.

Op 31 October werd in het Musis Sacrum te Arnhem de ARNHEMSE DISTRICTS-CONFERENTIE gehouden. President Donovan H. Van Dam presideerde en Elder Carlton J. Judkins had in beide vergaderingen de leiding.

De eerste spreker was Broeder Jacob ten Hove (Apeldoorn); zijn onderwerp was: „Luister naar de woorden der profeten.”

Als volgende spreker sprak Elder Clair C. Cherry over het eerste beginsel van het Evangelie, geloof. Zuster Jantine B. Hesterman sprak over eenheid des geloofs — Eén Heer, één Evangelie, één doop.

Elder Rigby sprak over de verkondiging van het herstelde Evangelie.

Als laatste sprekers spraken Elder Armal B. Carpenter, over de Herstelling van het Evangelie en Elder Judkins over voorbeelden die aantonen dat gezag en organisatie noodzakelijk zijn. De vergadering werd opgeluisterd met zang van het Arnheems kwartet. Het aantal aanwezigen was 115 mensen.

De middagvergadering werd na het openingslied en gebed geopend door Willem B. Hesterman met: „Wij hebben het Evangelie voor niets ontvangen, wij moeten het voor niets geven.” Daarna sprak Broeder Bos (Nijmegen). Het thema was: „De geschiedenis herhaalt zich, er is niets nieuws onder de zon.” De vergadering werd voortgezet met zang van de Z.H.V. Zusters en het voorstellen der autoriteiten door Jack F. De Mann. Vervolgens sprak Glenn D. Zohner over „Wees een voorbeeld der gelovigen.” Elder D. Losee zei, dat het nu de tijd is zich voor het eeuwige leven voor te bereiden.

President Van Dam besloot de vergadering met te spreken over de Tempel in Zwitserland, het gebouw te Rotterdam, geloof en gehoorzaamheid, waarbij hij het voorbeeld van Abraham aanhaalde. Er waren 97 mensen aanwezig.

Op 14 November aan de Weteringschans 101 te Amsterdam werd de AMSTERDAMSE DISTRICTSCONFERENTIE gehouden. President Donovan H. Van Dam presideerde en Elder John A. Vandertoolen had in beide vergaderingen de leiding. De eerste spreker, Elder Ernest C. Van Bibber, sprak over de waarde en waarheid van het Boek van Mormon. Vervolgens sprak Broeder H. P. Overdiek (Amsterdam) over de onsterfelijkheid en eeuwigheid van de mens.

De vergadering werd voortgezet door een muzikale solo door Zuster Dijkstra „De Heilige Stad“, waarna de vergadering voortgezet werd met een toespraak door Larry D. Bergen: „Uitleggingen der Schriften alleen door bevoegde mensen die geïnspireerd zijn.“ Elder Lawrence W. Jensen wees op het feit dat de oorspronkelijke Kerk gebouwd was op het fundament der Apostelen en Profeten. Albert D. Robinson — „Zijn wij bereid voor de tweede komst des Heren?“ Elder Vandertoolen beëindigde de vergadering met enkele woorden over de noodzaak der Apostelen en Profeten. De zingende moeders van het Amsterdams District verleende muzikale medewerking. Het aantal aanwezigen was 238 personen.

Op de middagvergadering was Broeder C. R. Kirschbaum de eerste spreker en hij had als onderwerp: „Wat heeft het Evangelie ons gedaan?“ Als tweede spreker hoorde men van Elder Jack F. De Mann over de enige ware Kerk van Jezus Christus. Elder van Keizerswaard sprak over zendingswerk en zalvingservaringen.

Als laatste spreker sprak President Van Dam over de betekenis van de tekst in de Bijbel: „In Mijn Vaders huis zijn vele woningen.“ Het muzikale gedeelte werd verzorgd door het kwartet van de Ouderlingen Van Bibber, Crandall, Vandertoolen en Westra. Aanwezig: 285 mensen.

Op 21 November werd de HAAGSE DISTRICTSCONFERENTIE in de Dierentuin aan de Benoordenhoutse weg te Den Haag gehouden. President Donovan H. Van Dam presideerde en Elder Max L. Pinegar had de leiding van de gehele conferentie. De rij van sprekers werd geopend door Elder Cornelis A. Hofmann, de grondgedachte van zijn toespraak was, „Mensen die zeggen, dat zij niet genoeg geld hebben om hun tiende te betalen, moeten eigenlijk zeggen, dat zij niet genoeg geloof hebben om hun tiende te betalen.“ Zuster Joe Ann Smith kwam na hem met het onderwerp: „De mensen zijn opdat zij vreugde mogen hebben.“

De Elders Hatch en Jones speelden quatre-mains, het Largo van G. F. Händel. Elder Hoole sprak over de verantwoordelijkheid van de ouders hun kinderen in het Evangelie op te voeden. Vervolgens sprak Zuster Wya Frölich over het kinderen groot brengen in liefde en reinheid.

Broeder A. C. Houweling sprak over het eerste Artikel des Geloofs, het wezen van de Godheid. Elder N. D. Snel III bracht hulde aan het mooie landje Nederland. Dit deed Zuster Johanna Westerduin eveneens, zij getuigde van het geluk dat zij gevonden heeft sinds zij de ware Kerk gevonden heeft.

Aanwezig: 136 mensen.

In de middagvergadering sprak als eerste spreker Elder D. L. Peck over het ene schaap dat verloren gegaan was, als de schapen verloren gaan, zullen de lammeren zeker verloren gaan. Zuster Harman had als onderwerp de vruchten van het Evangelie. Als volgende spreker hoorde men van Ludy van der Hoeven, hij sprak zijn dank uit voor de gelegenheid die hem gegeven is om zijn genealogisch werk te doen. Elder J. P. Jongkees (Leiden) — „Het is onmogelijk in onwetendheid zalig te worden.“ Zuster Sieverts sprak over de prachtige gelegenheden die wij hebben om kinderen te onderwijzen. President Van Dam sloot de rij van sprekers met een toespraak over de tekst: „In mijn Vaders huis zijn vele woningen.“

Het Haagse Zangkoor verzorgde het muzikale gedeelte. Aanwezig: 143 mensen.

Op 28 November werd de CONFERENTIE te ANTWERPEN gehouden. President Donovan H. Van Dam presideerde. Wegens ziekte van de Districts-president, Elder David L. Jensen, had Elder Don. L. Van Noy de leiding.

Elder G. R. Willett opende de rij van sprekers met een toespraak over eerlijkheid. Elder Weenig sprak over gebed, door de kracht van het gebed werd hij op wonderbaarlijke wijze na een ernstig ongeluk genezen. Elder H. W. Tak gaf een pianosolo ten gehore „Simple Aveu,” waarna Broeder Van Goolen (Mechelen) sprak over de woorden dat een mens bij brood alleen niet kan leven, dat hij het levende brood Jezus Christus zoeken moet. Als volgende spreker sprak Elder Hansen over gebed, gevolgd door Zuster Jeannette Jongkees met als onderwerp Openbaring. Elder De Graw sprak over de vierde Afdeling van de Leer en Verbonden, een groot en wonderbaarlijk werk staat op het punt onder de mensen voort te komen. Elder Van Noy besloot de morgenvergadering met de ouders op de verantwoordelijkheid te wijzen de kinderen op het juiste pad groot te brengen.

Totaal aantal aanwezigen was 72.

In de middagvergaderingen werden eerst de autoriteiten voorgesteld, waarna Elder Brim de rij van sprekers opende met te spreken over Het Plan van Zaligheid. De tweede spreker was Broeder van Maanen, met als onderwerp Paulus. Elder Cherry sprak over geloof. Als tussenlied werd: „Wat is het Evangelie?” gezongen. Broeder Kapteyn sprak over de gebeurtenissen in het Laatste Der Dagen. Elder Tak sprak over dankbaarheid en President Van Dam besloot de allerlaatste conferentie met enkele woorden over geloof — maar vooral de werken.

Aanwezig waren 90 personen.

Hierbij kwamen de conferenties waarin zooveel mooie dingen naar voren gebracht werden en waar overal zo'n goede geest heerste, ten einde.

Ook de Priesterschapsvergaderingen en Moeders- en Dochtersbijeenkomsten waren een groot succes. ✓

Op de Moeders- en Dochtersbijeenkomsten had Zuster Ada S. Van Dam de leiding. Zuster Daryl Van Dam sprak over „Het ideale meisje”, waarna Zuster Ada Van Dam volgde met te spreken over „Reinheid”. Zuster Criesta besloot de vergaderingen met enkele woorden te wijden aan het waardevolle van het moederschap. In vele gemeenten werd de bijeenkomst met muziek opgeluisterd.

De Priesterschapsvergaderingen mochten zich eveneens in grote belangstelling verheugen. Elder Lewis sprak over het belang van het Huisbezoek. Broeder Schippers gaf instructies over het bedienen der verordeningen.

President Van Dam besloot de meeste vergaderingen met te spreken over de maatschappelijke toestand van de Kerk in Nederland.

*H*erders, Hy is geboren
in 't midden van den nacht,
die soo lanck van tevoren
de wereld heeft verwacht.
„Vrolyck, O Herderkens!”
songhen ons d'Engelkens,
songhen met blyde stem,
„Haest U naer Bethlehem!”

*A*ls wy daer syn gekomen
siet, een clyn kindeken
leyt op 't stroy, nieuw geboren,
soet als een lammeken;
d'ooghkens van stonden aen
sach men vol traenen staen,
't weenden uyt druck en rouw,
in deze straffe kouw.